

Landstingets Flertal har erklæret, at det ønsker ikke disse Beparelser og Udskydelser, men har kun villet gaa med til Udskydelse af Bevillinger til 700 000 Kr. Naar Tillægsbevillingslovsforslaget om nogle Dage kommer til anden Behandling her i Rigsdagen, vil det vise sig, at der derpaa, paa de militære Budgetter, ved Udskydelse af Efteraarsmanøvrer, og dels ved at man ikke fuldt ud bruger givne Bevillinger, vil komme Beparelser og Udskydelser paa op imod 3 Mill. Kr. Naar nu dette Finanslovsforslag bliver vedtaget her om et Øjeblik, hvor Bevillinger af visse Størrelser stilles til Ministeriets Raadighed, vil jeg under Administreringen af disse Love have det for Øje naturligt, at saa længe Militærlovene af 1922 er gældende, da skal der ikke rokkes en Tøddel ved disse Love, selvfølgelig, det er der ingen Ret eller Bemyndigelse til, men under Administreringen af disse Bevillinger vil jeg have Lov til at lade mit Skøn raade. Hvor ikke Loven bestemt forudsætter Anvendelsen af disse Bevillinger, og hvor jeg skønner det forsvarligt, vil jeg administrere under Hensyntagen til den Maade, hvorpaa Finansloven er blevet vedtaget. Den forskelligartede Stilling, som Folketinget og Landstinget har indtaget, vil i nogen Grad være retledende for mig under min Administration i det kommende Finansaar.

Finansministeren (Bramsnes): Det er i Dag sidste Dag i det gamle Finansaar, og det er derfor paa høje Tid, at der vedtages en Finanslov for det kommende Finansaar. Det vilde formentlig være sket for Dage siden, hvis der ikke i den danske Rigsdag nu var indført den Praksis med Hensyn til Finansloven, at det er Landstinget, der præger Finansloven i Henseende til de Bevillinger, der findes derpaa. Det er sagt her i Dag, bl. a. af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at den Maade, hvorpaa Folketinget havde præget Finanslovsforslaget, var et Overgreb, og det blev sagt forleden Dag, at det var et konstitutionelt Overgreb. Hvis der skal være Tale om Overgreb i Forbindelse med det, som er sket her — og det forekommer mig, at der er god Grund dertil —, føler jeg mig vis paa, at der i den store Del af den danske Befolkning kun er een Mening om, hvor Overgrebet

ligger, nemlig den, at det ligger i Landstinget, i Landstinget, som har forandret den Bevillingspraksis, som er vokset frem under den danske Parlamentarisme, og som burde være overholdt denne Gang. Den er ikke overholdt. Landstinget har tiltaget sig en Magt med Hensyn til Finanslovens Indhold, som jeg mener, at Landstinget ingen virkelig Berettigelse har til, og der kommer sikkert de Tider, da disse Spørgsmaal nærmere vil beskæftige den danske Befolkning og foreligge den til Afgørelse. Men under de foreliggende Forhold staar Landstinget i Øjeblikket med Magten, og jeg ser intet Middel til at bryde denne Magt, og da det er nødvendigt, at vi faar en Finanslov, skal jeg tillade mig at anbefale, at Finanslovsforslaget vedtages i Dag i den Skikkelse, hvori det foreligger.

N. Neergaard: Jeg har kun begæret Ordet for at knytte nogle faa Bemærkninger til, hvad den højtærede Forsvarsminister sagde, idet jeg ikke vilde have, at hans Udtalelser — om end kun saare antydningvis og ret vage — skulde staa uden Modsigelse her. Den højtærede Minister synes at ville tiltage sig en vis Myndighed til at afgøre efter sit Skøn, hvorvidt det er rigtigt at anvende de Bevillinger, der er blevet ham givet. Der kan selvfølgelig være Tilfælde, hvor en Minister ikke kan og heller ikke bør anvende givne Bevillinger, Tilfælde, hvor der indtræffer uforudsete Omstændigheder, eller hvor man ikke er i Stand til at bruge Bevillingerne paa en forsvarlig Maade. Men jeg vil straks slaa fast her, at den Strid, der har været mellem Folketinget og Landstinget, og som nu afgøres her i Dag, har jo for saa vidt ikke drejet sig om selve Forsvarslovene af 1922's Eksistens, thi den højtærede Minister har stadig erklæret, at det er hans Mening, at saa længe disse Love ikke er forandret, skal de overholdes. Men det, den højtærede Minister har villet, er at standse deres Udførelse delvis ved at udskyde saa meget, at deres Udførelse faktisk bliver delvis umulig og delvis standset. Paa dette Omraade har den højtærede Minister ikke nogen Myndighed. Naar Finansloven nu lyder, som den lyder, saa er det Udtryk for Rigsdagens Villie til, at Bevillingerne til Gennemførelsen af Forsvarslovene af 1922 skal anvendes normalt,